

15. marts 2023

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Hvor mange penge har Naalakkersuisut og departementerne brugt på rejser i årene 2018, 2019, 2020, 2021 og 2022? Svarene bedes blive opstillet skematisk år for år og gerne opdelt på de enkelte resortområder**
- 2. Hvor mange penge har Naalakkersuisut og departementerne brugt på indkvarteringsudgifter i årene 2018, 2019, 2020, 2021 og 2022? Svarene bedes blive opstillet skematisk år for år og gerne opdelt på de enkelte resortområder**
- 3. Hvor mange penge har Naalakkersuisut og departementerne brugt på dagpenge i årene 2018, 2019, 2020, 2021 og 2022? Svarene bedes blive opstillet skematisk år for år og gerne opdelt på de enkelte resortområder**
- 4. Hvor mange penge har Naalakkersuisut og departementerne brugt på diæter i årene 2018, 2019, 2020, 2021 og 2022? Svarene bedes blive opstillet skematisk år for år og gerne opdelt på de enkelte resortområder**
- 5. Hvor mange penge har Naalakkersuisut og departementerne brugt på mødeudgifter herunder afvikling af seminarer, workshops og lignende i årene 2018, 2019, 2020, 2021 og 2022? Svarene bedes blive opstillet skematisk år for år og gerne opdelt på de enkelte resortområder**
- 6. Kan Naalakkersuisut oplyse andet af interesse for sagen?**

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokraterne)

Begrundelse

Tryghed i en usikker fremtid, og økonomisk ansvarlighed i en uforudsigelig tid. Det var med sådanne meldinger, at det nuværende Naalakkersuisut påbegyndte valgperioden. Nu er vi halvvejs, og jeg er interesseret i at vide, om denne udmelding har hold i en økonomisk ansvarlig disposition.

Det nylige bestyrelsesseminar i Ilulissat, EU indigenous dialogue forum og seminar om fremtidens familier i Nuuk er alt sammen udgiftskrævende mødeaktiviteter, hvor særligt forventnings- og rolleafklaring blandt de fremmødte politikere ikke var tilstede. For hvordan kan det være, at man inviterer parlamentsmedlemmer fra hele landet til en dialog mellem EU og lokalbefolkningen uden samtidig at give politikerne mulighed for at deltage i dialogen?

Og hvordan kan man invitere et udvalg til flere dages mødeaktivitet, men kun give mulighed for at lytte med i to timer og samtidigt udelukke dem fra deltagelse i resten af mødeperioden?

Hvordan kan man som Naalakkersuisut forsvare at afholde et kæmpe seminar om fremtidens familier uden samtidig at interagere med dem? Handler det kun om, at invitere og afholde seminaret med politikerkolleger og embedsfolk uden at forpligte hinanden i samarbejdet?

Jeg kan derfor ikke lade være med at undre mig over Naalakkersuisuts dispositioner, når vi samtidigt er vidne til en omfattende sundhedskrise, hvor der er brug for politisk handling og prioritering nu og en økonomisk krise på grund af inflationen for rigtig mange familier i vores land som en direkte konsekvens til krigen i Ukraine.

Dette er baggrunden for mine spørgsmål, som jeg ønsker svar på i løbet af 10 arbejdsdage.